

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9659

за изменение в частта за разноските

гр. София, 06.12.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в закрито заседание на 06.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

като разгледа дело номер **2757** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по искова молба от Е. П. Б., чрез адвокат Т. Ч. с адрес: [населено място], [улица], ап. 3 срещу Столична Дирекция на Вътрешните Работи.

В исковата молба се твърди, че Б. е преживял неимуществени вреди, изразяващи се в продължително стресово състояние, чувство за страх и недоверие към хората, накърняване на доброто име сред приятели и роднини, изгубване на много приятели, паметови нарушения, трайна социална дезадаптация и загуба на интерес, водеща до невъзможност за полагане на грижи за личната хигиена, вследствие на Заповед № 1732 от 04.08.2019 г., издадена от полицейски орган при Об РУ на СДВР, която е отменена с Решение № 1843 от 13.03.2020 г. на АССГ, IX касационен състав.

Иска се присъждане на обезщетение от 1000 лева, ведно с мораторна лихва, до лихва от датата увреждането – 04.08.2019 г. до датата на завеждане на исковата молба – 19.03.2021 г. в размер на 165 лв.

С решение № 6326 от 02.11.2021 г. съдът е осъдил Столична Дирекция на Вътрешните Работи да заплати на Е. П. Б. от [населено място], с ЕГН [ЕГН] сумата от 150 лева, като обезщетение за претърпени от него неимуществени вреди, настъпили от административен акт – Заповед № 1732 от 04.08.2019 г., издадена от полицейски орган от Об РУ - СДВР, който впоследствие е бил отменен от съда, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателно изплащане на сумата като е отхвърлил претенцията до пълния ѝ размер от 1000 лева.

Осъдил е Столична Дирекция на Вътрешните Работи да заплати на Е. П. Б. от [населено място], с ЕГН [ЕГН] сумата от 15,21 лева, представляваща мораторна лихва върху определеното вознаграждение, от датата на отмяната на административния акт - 20.03.2020 г. до датата на завеждане на исковата молба – 19.03.2021 г., като ОТХВЪРЛЯ претенцията до пълния ѝ размер от 165 лв.

Осъдил е Столична Дирекция на Вътрешните Работи да заплати на Е. П. Б. от

[населено място], с ЕГН [ЕГН] на основание чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, във връзка с чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, сумата от 85 (осемдесет и пет) лева, представляваща съразмерна, с уважената част от претенцията сума – адвокатско възнаграждение за един адвокат и внесена държавна такса в размер на 10 лв.

Осъдил е Е. П. Б. от [населено място], с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична Дирекция на Вътрешните Работи на основание чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от иска, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 2757 по описа за 2021 г. на Административен съд София - град.

На 15.11.2021 г. от пълномощника на ищеца е постъпило искане за изменение на решението в частта за разноските, като е поискано премахване на частта от диспозитива на решението, по отношение на присъденото в полза на ответника възнаграждение за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева. Твърди се, че съгласно чл. 2 от Наредбата за заплащане на правната помощ, възнагражденията за предоставена правна помощ получават само адвокати, които са вписани по надлежен ред в НРПП и са били определени и назначени по реда на чл. 25 и чл. 26 от ЗПП.

В съответствие с разпоредбата на чл. 248, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, съдът е изпратил искането на насрещната страна като е дал 7-дневен срок за отговор.

Ответникът не е изразил становище по направеното искане.

Административен Съд С.-град, I отделение, 19 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на искането: Съгласно разпоредбата на чл. 248, ал. 1 от ГПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. В случая искането за изменение на решението в частта за разноските е подадено във визирания в закона срок, поради което същото е допустимо.

Разгледано по същество то е частично основателно.

Съгласно чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ, съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.

Законодателят дефинитивно е определил в цитираната разпоредба, че размерът на юрисконсултското възнаграждение не може да надхвърли максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, но при частично уважаване на иска, ответникът има право на разноси за юрисконсултско възнаграждение, съразмерно на уважената част на иска.

Съгласно чл. 24 от Наредбата за правната помощ, по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 240 лв. По административни дела с материален интерес възнаграждението е от 100 до 360 лв.

В разглеждания казус искът е уважен за сумата от 150 лв., като е отхвърлен до пълния размер от 1000 лв., поради което съдът е присъдил в полза на ответника

юрисконсултско възнаграждение в минимален размер. Предвид на визираното по-горе изискване според чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ, за присъждане на юрисконсултско възнаграждение съразмерно на отхвърлената част от иска, съдът намира, че следва да намали присъденото сума от 100 лв. на 85 лв.

За пълнота следва да се отбележи, че съдът не намира колизия между НПП и ЗОДОВ, по отношение на присъждането на възнаграждението в полза на юридическите лица, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Законодателят е определил, че размерът на това възнаграждение се определя по реда на чл. 37 от ЗПП, във връзка с НПП. Поради тази причина, доводът, че възнаграждение за предоставена правна помощ по реда на НПП, може да бъде присъдено само, ако такава е предоставена от адвокат е неоснователен.

Водим от горното и на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ИЗМЕНЯ диспозитива на решение № 6326 от 02.11.2021 г., като намалява присъдената в полза на СДВР, на основание чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ във връзка с чл. 144 от АПК, сума от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от иска, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 2757 по описа за 2021 г. на Административен съд София – град, на 85 (осемдесет и пет) лв.

Преписи от настоящето определение да се изпратят на страните.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен Административен Съд на Република България в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.